Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

zo 7. februára 2013 *

„Pojem kartel — Dohoda uzatvorená medzi viacerými bankami — Konkurenčný podnik údajne pôsobiaci na relevantnom trhu nelegálne — Vplyv — Neexistencia“

Vo veci C-68/12,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný na základe rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. januára 2012 a doručený Súdnemu dvoru 10. februára 2012, ktorý súvisí s konaním:

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

proti

Slovenskej sporiteľni, a.s.,

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: predseda desiatej komory A. Rosas (spravodajca), sudcovia E. Juhász a C. Vajda,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, v zastúpení: T. Menyhart, splnomocnený zástupca,

— Slovenská sporiteľňa, a.s., v zastúpení: M. Nedelka, advokát,

— slovenská vláda, v zastúpení: B. Ricziová, splnomocnená zástupkyňa,

— česká vláda, v zastúpení: M. Smolek a T. Müller, splnomocnení zástupcovia,

— talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Fiorentino, avvocato dello Stato,

— poľská vláda, v zastúpení: M. Szpunar a B. Majczyna, splnomocnení zástupcovia,

— Európska komisia, v zastúpení: A. Tokár, P. Van Nuffel a N. von Lingen, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: slovenčina.

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania bol podaný vo veci výkladu článku 101 ZFEÚ.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Protimonopolným úradom Slovenskej republiky (ďalej len „Protimonopolný úrad“) a Slovenskou sporiteľňou, a.s. (ďalej len „Slovenská sporiteľňa“), týkajúceho sa konania troch bánk, ktoré podľa Protimonopolného úradu predstavuje dohodu, ktorej cieľom je obmedziť hospodársku súťaž.

Právny rámec

3 V Slovenskej republike sa v oblasti hospodárskej súťaže uplatňuje zákon č. 136/2001 o ochrane hospodárskej súťaže.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

4 Rozhodnutím z 9. júna 2009 Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, odbor dohôd obmedzujúcich súťaž (ďalej len „odbor Protimonopolného úradu“), prvostupňový správny orgán vo veciach ochrany hospodárskej súťaže, rozhodol, že tri významné banky so sídlom v Bratislave, a to Slovenská sporiteľňa, a.s., Československá obchodná banka, a.s., a Všeobecná úverová banka, a.s., porušili článok 81 ES a zodpovedajúce ustanovenie zákona č. 136/2001 tým, že sa dohodli, že vypovedia zmluvy o bežných účtoch spoločnosti AKCENTA CZ, a.s. (ďalej len „spoločnosť AKCENTA CZ“), so sídlom v Prahe (Česká republika), a že s ňou neuzavrú nové zmluvy. Odbor Protimonopolného úradu zastával názor, že spoločnosť AKCENTA CZ ako nebankový subjekt poskytujúci služby bezhotovostných devízových operácií potrebovala mať bežné účty v bankách, aby mohla vykonávať svoju činnosť zahŕňajúcu prevody cudzích mien zo zahraničia a do zahraničia, ktorú vykonávala aj pre klientov v Slovenskej republike. Podľa odboru Protimonopolného úradu tieto tri dotknuté banky považovali spoločnosť AKCENTA CZ za svojho konkurenta, ktorý poskytoval služby ich zákazníkom, pričom boli znepokojené poklesom svojich ziskov v dôsledku aktivít tejto spoločnosti, a preto sledovali jej činnosť, komunikovali medzi sebou o tejto otázke a dohodli sa na koordinovanom vypovedaní zmlúv s touto spoločnosťou. Na základe dôkazov preukazujúcich kontakty medzi uvedenými bankami, najmä vrátane ich stretnutia z 10. mája 2007 a následnej e-mailovej komunikácie, odbor Protimonopolného úradu rozhodol, že každá z týchto troch bánk súhlasila s vypovedaním zmluvy, ktorá ich zaväzovala voči spoločnosti AKCENT CZ, pod podmienkou, že tak urobia aj ostatné banky, aby sa vyhli prechodu časti svojich klientov do banky, ktorá by naďalej viedla bežné účty spoločnosti AKCENT CZ. Odbor Protimonopolného úradu dospel k záveru, že konanie týchto bánk na relevantnom trhu definovanom ako slovenský trh služieb bezhotovostných devízových operácií predstavovalo dohodu, ktorej cieľom je obmedzenie hospodárskej súťaže, a uložil peňažnú pokutu Slovenskej sporiteľni, a.s., vo výške 3 197 912 eur, Československej obchodnej banke, a.s., vo výške 3 183 427 eur a Všeobecnej úverovej banke, a.s., vo výške 3 810 461 eur.

5 Po tom, čo Slovenská sporiteľňa podala rozklad proti rozhodnutiu odboru Protimonopolného úradu, Rada Protimonopolného úradu Slovenskej republiky (ďalej len „rada Protimonopolného úradu“), druhostupňový správny orgán, vydala 19. novembra 2009 rozhodnutie, ktorým zmenila napadnuté rozhodnutie tak, že rozšírila právnu kvalifikáciu predmetného postupu vo veci samej. Výšku pokút, ktoré uložil prvostupňový orgán, rada Protimonopolného úradu nezmenila.

6 Slovenská sporiteľňa napadla rozhodnutie rady Protimonopolného úradu žalobou podanou na Krajský súd v Bratislave.

7 Rozsudkom z 23. septembra 2010 Krajský súd v Bratislave zrušil vyššie uvedené rozhodnutia z 9. júna 2009 a 19. novembra 2009 v častiach týkajúcich sa Slovenskej sporiteľne a vrátil vec Protimonopolnému úradu na ďalšie konanie.

8 Krajský súd v Bratislave v rozsudku okrem iného uviedol, že Protimonopolný úrad nesprávne aplikoval pojmy súťažiteľ a relevantný trh. Podľa krajského súdu uvedený orgán neoveril, či spoločnosť AKCENTA CZ mohla byť vzhľadom na skutočnosť, že podnikala v Slovenskej republike bez potrebného povolenia Národnej banky Slovenska, považovaná na relevantnom trhu za konkurenta Slovenskej sporiteľne, a tiež nepreskúmal otázku, či nelegálne podnikanie tejto spoločnosti mohlo požívať právnu ochranu. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na to, že Národná banka Slovenska uložila spoločnosti AKCENTA CZ pokutu vo výške 35 000 eur z dôvodu, že v období od januára 2008 do júna 2009 vykonávala na území Slovenskej republiky obchodovanie s devízovými hodnotami bez povolenia. Zároveň však uviedol, že rozhodnutie Národnej banky Slovenska o uložení tejto pokuty bolo zrušené Bankovou radou Národnej banky Slovenska a konanie vedené proti spoločnosti AKCENTA CZ bolo zastavené z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty na uloženie peňažnej sankcie. Okrem toho krajský súd zdôraznil, že zo spisu vyplýva, že spoločnosť AKCENTA CZ bola iba klientom dotknutých bánk a nie ich konkurentom, keďže poskytovala svoje služby na inej úrovni a iným spôsobom ako uvedené banky. Krajský súd tiež uviedol, že Protimonopolný úrad dostatočne nezohľadnil okolnosti uzavretia spornej dohody vo veci samej. Podľa krajského súdu nebolo preukázané najmä to, že spoločnosť AKCENTA CZ sa neúspešne pokúšala o znovuotvorenie bankových účtov v Slovenskej sporiteľni.

9 Protimonopolný úrad podal proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave odvolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky.

10 Protimonopolný úrad tvrdí, že dostatočne preukázal, že spoločnosť AKCENTA CZ bola konkurentom bánk na relevantnom trhu, t. j. na slovenskom trhu bezhotovostných devízových operácií. Pokiaľ ide o údajnú nelegálnu podnikateľskú činnosť spoločnosti AKCENTA CZ v Slovenskej republike, Protimonopolný úrad uvádza, že skutočnosť, že spoločnosť AKCENTA CZ vykonávala svoju činnosť bez požadovaného povolenia, nie je relevantná pre posúdenie konania dotknutých bánk z hľadiska pravidiel hospodárskej súťaže. Protimonopolný úrad zdôrazňuje, že Slovenská sporiteľňa ani ostatné banky nespochybňovali legálnosť podnikateľskej činnosti spoločnosti AKCENTA CZ pred začatím konania Protimonopolným úradom vo veci samej. Podľa názoru Protimonopolného úradu neexistuje dôkaz, ktorý by preukazoval, že spoločnosť AKCENTA CZ podnikala nelegálne. Pokiaľ ide o rozhodnutie Národnej banky Slovenska, Protimonopolný úrad zdôrazňuje, že toto rozhodnutie sa týkalo obdobia od januára 2008 do júna 2009, pričom spoločnosť AKCENTA CZ podnikala na slovenskom trhu už od roku 2003 a dotknuté banky skoordinovali svoj postup a vypovedali zmluvy uzavreté so spoločnosťou AKCENTA CZ v roku 2007. Protimonopolný úrad okrem iného uvádza, že toto rozhodnutie bolo zrušené.

11 Slovenská sporiteľňa tvrdí, že Protimonopolný úrad nedostatočne zohľadnil skutočnosť, že spoločnosť AKCENTA CZ podnikala na príslušnom slovenskom trhu nelegálne, keďže nemala požadované povolenie. Vzhľadom na to, že podľa Slovenskej sporiteľne neboli splnené predpoklady na hospodársku súťaž, nemohlo ísť ani o obmedzenie súťaže. Neexistujú nijaké dôvody na sankcionovanie konania, ktoré vedie k vylúčeniu podniku, ktorý podniká nelegálne. Slovenská sporiteľňa zdôrazňuje, že nebolo preukázané, že výsledkom stretnutia troch dotknutých bánk 10. mája 2007 bola dohoda, keďže jej zamestnanec na tomto stretnutí iba získal informácie o úmysle vypovedať zmluvy o bežných účtoch spoločnosti AKCENTA CZ.

12 Za týchto podmienok Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súdny orgán, proti ktorého rozhodnutiu nie je podľa vnútroštátneho práva prípustný opravný prostriedok, rozhodol o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Je možné článok 101 ods. 1 ZFEÚ… vykladať tak, že je právne významná skutočnosť, ak súťažiteľ (podnikateľ) dotknutý kartelovou dohodou iných súťažiteľov (podnikateľov), pôsobí na relevantnom trhu v čase uzatvorenia kartelovej dohody nelegálne?

2. Je pre výklad článku 101 ods. 1 ZFEÚ… právne významná skutočnosť, že v čase uzatvorenia kartelovej dohody, otázka legality pôsobenia tohto súťažiteľa (podnikateľa), nebola príslušnými orgánmi dozoru na území Slovenskej republiky spochybnená?

3. Je možné článok 101 ods. 1 ZFEÚ… vykladať tak, že na konštatovanie dohody obmedzujúcej súťaž je nevyhnuté preukázať osobné konanie štatutárneho zástupcu alebo osobitný súhlas štatutárneho zástupcu podniku, ktorý je/mal byť účastníkom dohody obmedzujúcej súťaž s konaním svojho zamestnanca v podobe splnomocnenia, pričom sa podnik od konania zamestnanca nedištancoval a zároveň došlo aj k implementácii dohody?

4. Je možné článok 101 ods. 3 ZFEÚ… vykladať tak, že je uplatniteľný i na zakázanú dohodu podľa článku 101 ods. 1 ZFEÚ…, ktorá svojou povahou mala za následok vylúčenie z trhu individuálne určeného súťažiteľa (podnikateľa), o ktorom bolo dodatočne zistené, že na trhu bezhotovostných devízových operácií obchodoval s devízovými hodnotami bez vnútroštátnym zákonom vyžadovanej devízovej licencie?“

O prejudiciálnych otázkach

13 Písomné vyjadrenia predložili Protimonopolný úrad, Slovenská sporiteľňa, slovenská, česká, talianska a poľská vláda a Európska komisia.

O prvej a druhej otázke

14 Vnútroštátny súd sa svojou prvou a druhou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, v podstate pýta, či článok 101 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že ide o právne významnú skutočnosť, ak súťažiteľ dotknutý kartelovou dohodou iných súťažiteľov údajne pôsobí na relevantnom trhu v čase uzatvorenia kartelovej dohody nelegálne.

15 Česká vláda vo svojich pripomienkach uviedla skutkový stav vzťahujúci sa na túto otázku, ako bol posúdený v zmysle odporúčania Komisie 2001/893/ES zo 7. decembra 2001, ktorým sa stanovujú zásady používania „SOLVIT-u“ – siete na riešenie problémov na vnútornom trhu (Ú. v. ES L 331, s. 79) [*neoficiálny preklad*]. České centrum SOLVIT-u sa v podstate domnievalo, že vzhľadom na to, že česká spoločnosť AKCENTA CZ bola držiteľkou potrebných povolení v Českej republike a so slovenskými klientmi rokovala výlučne telefonicky, nebolo potrebné, aby na poskytované služby bolo vydané slovenské povolenie. Podľa slovenského centra SOLVIT-u išlo naopak o otázku spojenú so slobodou usadiť sa, lebo jednotlivé služby sa poskytovali cez sprostredkovateľov usadených v Slovenskej republike. Podľa údajov z databázy SOLVIT-u bol prípad uzatvorený 2. januára 2006 ako nevyriešený.

16 Treba pripomenúť, že podľa článku 101 ods. 1 ZFEÚ sa všetky dohody medzi podnikateľmi, rozhodnutia združení podnikateľov a zosúladené postupy, ktoré môžu ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a ktoré majú za cieľ alebo následok vylučovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže v rámci vnútorného trhu, zakazujú ako nezlučiteľné s vnútorným trhom.

17 Na účely uplatnenia tohto ustanovenia je totiž zohľadnenie konkrétnych účinkov dohody nadbytočné, pokiaľ sa zistí, že jej cieľom bolo vylúčenie, obmedzenie alebo skreslenie hospodárskej súťaže (rozsudok z 13. júla 1966, Consten a Grundig/Komisia, 56/64 a 58/64, Zb. s. 429, 496; z 15. októbra 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a i./Komisia, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, Zb. s. I-8375, bod 508, ako aj z 8. decembra 2011, KME Germany a i./Komisia, C-389/10 P, Zb. s. I-13125, bod 75).

18 Cieľom článku 101 ZFEÚ je nielen ochrana záujmov účastníkov hospodárskej súťaže alebo spotrebiteľov, ale aj ochrana štruktúry trhu a tým hospodárskej súťaže ako takej (rozsudok zo 6. októbra 2009, GlaxoSmithKline Services a i./Komisia a i., C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P a C-519/06 P, Zb. s. I-9291, bod 63).

19 V tejto súvislosti z uznesenia vnútroštátneho súdu vyplýva, že cieľ dohody uzatvorenej medzi dotknutými bankami spočíval osobitne v obmedzení hospodárskej súťaže, pričom nikto z nich nespochybňoval legálnosť podnikateľskej činnosti spoločnosti AKCENTA CZ pred začatím vyšetrovania v konaní vo veci samej, ktoré bolo vedené proti nim. Preto namietaná právna situácia spoločnosti AKCENTA CZ nemá vplyv na určenie toho, či podmienky na vyslovenie porušenia pravidiel hospodárskej súťaže boli splnené.

20 Okrem toho je úlohou orgánov verejnej moci a nie podnikov alebo združení súkromných podnikov, aby zabezpečili dodržiavanie právnych predpisov. Situácia spoločnosti AKCENTA CZ, ako ju opísala česká vláda, dostatočne preukazuje, že aplikácia právnych predpisov si môže vyžadovať komplexné posúdenie, ktoré neprináleží týmto podnikom alebo združeniam súkromných podnikov.

21 Z týchto skutočností vyplýva, že na prvú a druhú otázku treba odpovedať tak, že článok 101 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že podnik dotknutý kartelovou dohodou, ktorej cieľom je obmedziť hospodársku súťaž, údajne pôsobí na relevantnom trhu v čase uzatvorenia tejto kartelovej dohody nelegálne, nemá vplyv na otázku, či tento kartel predstavuje porušenie tohto ustanovenia.

O tretej otázke

22 Vnútroštátny súd sa treťou otázkou pýta, či článok 101 ods. 1 ZFEÚ možno vykladať v tom zmysle, že na konštatovanie dohody obmedzujúcej súťaž je nevyhnuté preukázať osobné konanie štatutárneho zástupcu alebo osobitný súhlas štatutárneho zástupcu podniku, ktorý bol alebo mal byť účastníkom dohody obmedzujúcej súťaž, s konaním svojho zamestnanca v podobe splnomocnenia, pričom sa tento podnik od konania zamestnanca nedištancoval a zároveň došlo aj k implementácii dohody.

23 Slovenská a česká vláda, ako aj Komisia pochybujú o relevantnosti tejto otázky vzhľadom na skutkový stav opísaný vnútroštátnym súdom, ale zároveň sa ju snažia zodpovedať.

24 Protimonopolný úrad tvrdí, že táto otázka sa objavila v súvislosti s tým, že Slovenská sporiteľňa tvrdila, že jej zamestnanec, ktorý sa zúčastnil na stretnutí dotknutých bánk 10. mája 2007, nemal na to poverenie, a zároveň sa nepreukázalo, že by súhlasil so závermi z tohto stretnutia.

25 Treba pripomenúť, že predpokladom aplikácie článku 101 ZFEÚ nie je konanie ani vedomosť spoločníkov alebo hlavných vedúcich pracovníkov dotknutého podniku, ale konanie osoby, ktorá je oprávnená konať v mene podniku (rozsudok zo 7. júna 1983, Musique Diffusion française a i./Komisia, 100/80 až 103/80, Zb. s. 1825, bod 97).

26 Komisia zdôraznila, že účasť na karteloch zakázaných Zmluvou o FEÚ sa často utajuje a nepodlieha formálnym pravidlám. Je veľmi zriedkavé, aby sa zástupca podniku zúčastnil na stretnutí s poverením na protiprávne konanie.

27 V prípade, že sa preukáže, že podnik sa zúčastnil spolu s konkurenčnými podnikmi na stretnutiach s protisúťažnou povahou, v súlade s ustálenou judikatúrou prináleží tomuto podniku, aby predložil dôkazy o tom, že jeho účasť na predmetných stretnutiach nemala protisúťažnú povahu, a to takým spôsobom, že preukáže, že svojim konkurentom oznámil, že sa týchto stretnutí zúčastnil z iných dôvodov ako oni. Na to, aby sa účasť podniku na takom stretnutí nemohla považovať za konkludentný súhlas s nezákonnou iniciatívou a ani za súhlas s jej výsledkom, je potrebné, aby sa tento podnik verejne dištancoval od tejto iniciatívy a to takým spôsobom, že ostatní účastníci budú považovať jeho účasť na nej za skončenú alebo sa budú domnievať, že ju oznámi správnym orgánom (rozsudok Súdneho dvora z 3. mája 2012, Comap/Komisia, C-290/11 P, body 74 a 75 a tam citovaná judikatúra).

28 Vzhľadom na tieto skutočnosti treba na tretiu otázku odpovedať tak, že článok 101 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že na konštatovanie dohody obmedzujúcej súťaž nie je nevyhnuté preukázať osobné konanie štatutárneho zástupcu podniku alebo osobitný súhlas tohto zástupcu v podobe splnomocnenia s konaním svojho zamestnanca, ktorý sa zúčastnil na protisúťažnom stretnutí.

O štvrtej otázke

29 Vnútroštátny súd sa štvrtou otázkou pýta, či článok 101 ods. 3 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že je uplatniteľný na zakázanú dohodu podľa článku 101 ods. 1 ZFEÚ, ktorá svojou povahou mala za následok vylúčenie z trhu individuálne určeného súťažiteľa, o ktorom sa dodatočne zistilo, že na trhu bezhotovostných devízových operácií obchodoval s devízovými hodnotami bez vnútroštátnym zákonom vyžadovanej devízovej licencie.

30 Keďže článok 101 ods. 3 ZFEÚ možno aplikovať len v prípade, ak sa konštatovalo, že bola uzatvorená dohoda, ktorá je zakázaná podľa tohto článku 101, odpoveď Súdneho dvora je založená na predpoklade, že táto skutočnosť sa konštatovala.

31 Ako to uviedla Komisia, na uplatnenie výnimky uvedenej v článku 101 ods. 3 ZFEÚ je potrebné, aby boli splnené štyri kumulatívne podmienky stanovené v tomto ustanovení. Dohody musia, po prvé, prispievať k zlepšeniu výroby alebo distribúcie tovaru alebo k podpore technického alebo hospodárskeho pokroku, po druhé, umožniť spotrebiteľom primeraný podiel na z toho vyplývajúcich výhodách, po tretie, nesmú ukladať príslušným podnikateľom obmedzenia, ktoré nie sú nevyhnutné na dosiahnutie týchto cieľov, a po štvrté, nesmú umožniť týmto podnikateľom vylúčiť hospodársku súťaž vo vzťahu k podstatnej časti daných výrobkov alebo služieb.

32 Osoba, ktorá sa domáha uplatnenia tohto ustanovenia, musí na základe presvedčivých tvrdení a dôkazov preukázať, že boli splnené podmienky potrebné na udelenie výnimky (rozsudok GlaxoSmithKline Services a i./Komisia a i., už citovaný, bod 82).

33 Slovenská sporiteľňa v písomných pripomienkach uvádza, že skutočnosť, že cieľom protisúťažnej dohody bolo zabrániť inému súťažiteľovi v nelegálnom pôsobení na trhu, lebo nemal požadované povolenie, by mala byť dôvodom na uplatnenie výnimky podľa článku 101 ods. 3 ZFEÚ, lebo taká dohoda podľa nej chráni zdravé súťažné prostredie a jej cieľom v širšom zmysle je prispieť k podpore hospodárskeho pokroku podľa tohto ustanovenia.

34 Treba konštatovať, že Slovenská sporiteľňa uvádza len jednu zo štyroch kumulatívnych podmienok uvedených v článku 101 ods. 3 ZFEÚ.

35 Hoci by aj bola táto podmienka splnená, nezdá sa, že by predmetný kartel vo veci samej spĺňal tri ostatné požadované podmienky a osobitne tretiu z nich, podľa ktorej dohoda nesmie ukladať príslušným podnikateľom obmedzenia, ktoré nie sú nevyhnutné na dosiahnutie cieľov uvedených v prvej podmienke stanovenej v článku 101 ods. 3 ZFEÚ. Aj keby dôvod uvádzaný účastníkmi tohto

kartelu spočíval v donútení spoločnosti AKCENTA CZ dodržiavať slovenské predpisy, títo účastníci mali napriek tomu podať v tejto súvislosti podnet na príslušný orgán, ako je uvedené v bode 20 tohto rozsudku, a nemali sami vylúčiť tento konkurenčný podnik z trhu.

36 Z týchto skutočností vyplýva, že článok 101 ods. 3 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že tento článok sa môže na zakázanú dohodu podľa článku 101 ods. 1 ZFEÚ uplatniť len vtedy, ak podnik odvolávajúci sa na toto ustanovenie preukáže, že v ňom stanovené štyri kumulatívne podmienky sú splnené.

O trovách

37 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

1. **Článok 101 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že skutočnosť, že podnik dotknutý kartelovou dohodou, ktorej cieľom je obmedziť hospodársku súťaž, údajne pôsobí na relevantnom trhu v čase uzatvorenia tejto kartelovej dohody nelegálne, nemá vplyv na otázku, či tento kartel predstavuje porušenie tohto ustanovenia.**

2. **Článok 101 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že na konštatovanie dohody obmedzujúcej súťaž nie je nevyhnuté preukázať osobné konanie štatutárneho zástupcu podniku alebo osobitný súhlas tohto zástupcu v podobe splnomocnenia s konaním svojho zamestnanca, ktorý sa zúčastnil na protisúťažnom stretnutí.**

3. **Článok 101 ods. 3 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že tento článok sa môže na zakázanú dohodu podľa článku 101 ods. 1 ZFEÚ uplatniť len vtedy, ak podnik odvolávajúci sa na toto ustanovenie preukáže, že v ňom stanovené štyri kumulatívne podmienky sú splnené.**

Podpisy